ГОДИНА XVIII • БРОЈ 37 • ЗРЕЊАНИН
ДЕЦЕМБАР 2013.

///Фото: Леана Ћурић IV$_6$ ///

ПУТ

ЛИСТ УЧЕНИКА ЗРЕЊАНИНСКЕ ГИМНАЗИЈЕ

Фестивал различитости

/// Вања Стојковић II$_1$ ///

Од 2006. године Зрењанинска гимназија и Центар за децу и младе «Машталиште» реализују пројекат "Мултипликација – Живети толерантно" који подстиче толеранцију и интеркултуралност младих Зрењанинаца. Циљ овог дугог пројекта је да се младима пружи прилика да упознају различите културе којима наша, мултикултурална средина обилује.У склопу пројекта оформљен је Интеркултурални клуб, чија је значајна активност организација Фестивала различитости.

У просторијама Зрењанинске гимназије 30. маја је одржан седми Фестивал различитости. Главни гости су били млади из Основне и средње школе «9. мај» из Зрењанина, који су отворили фестивал. Малишани из Градског дечјег хора забављали су нас својим перформансом, а добро расположење је употпунило присуство гимназијалаца из Врбаса. Ученици наше гимназије и ове године су на различите начине учествовали: било је ту плесних и музичких наступа и мноштво штандова, док је III$_2$, на опште изненађење и одабравање публике, парадирало у костимима из прошлих времена чинећи завршницу још једног фестивала незаборавном.

САРАДЊА СА XII БЕОГРАДСКОМ ГИМНАЗИЈОМ

/// Ивона Петров IV$_6$ ///

У оквиру сарадње које наша гимназија има са XII београдском гимназијом, нашу школу су посетили београдски гимназијалци 16. маја 2013. године. Наши ученици су провели дан са београђанима јер, за разлику од претходних посета, ова је била једнодневна. Гости су нам приредили рецитал посвећен Милошу Црњанском. Одушевили су нашу публику како избором песама Црњанског, тако и музичким делом рецитал. Посебно смо сви били понесени њиховом интерпретацијом песме Sweet Child of Mine групе Guns and Roses. Касније смо их водили на одличну храну у кафе-ресторану Loft а затим смо прешли у парк код језера, поред тениских терена, где смо се дружили уз њихове гитаре и Андрејев чудан, средњовековни инструмент – кавалу, врсту архаичне фруле.

Наша школа је узвратила посету 25.октобра. И ми смо се представили рециталом "Звуци и речи љубави". Предвођени професорком Душицом Митић и педагогом

Размена ученика

Четвртог јуна ове године по пети пут су се састали ученици Зрењанинске гимназије и гимназије „ Свети Михаило" (Gymnasium bei „St. Michael"), из немачког града Швебиш-хала.

Зењанински гимназијалци су били гости у овом љупком немачком градићу, седам топлих, јунских дана. Упознали су се са немачком културом, другачијим обичајима и навикама, али најбитније је да су у породицама својих домаћина засигурно стекли нова пријатељства.

Тамо смо започели заједнички пројекат под називом„Љубавна лирика", који смо наставили септембра у Зрењанину када су нам другови из Швебиш-халеа узвратили посету. Немачки гимназијалци и њихови професори дошли су 18. септемра и провели седам дана у домовима наших ученика. Боравак им је био испуњен разноврсним програмом. Поред обиласка Зрењанина, посетили смо Београд, Нови Сад, Сремске Карловце и Суботицу, а организован им је и пријем код нашег градоначелника.

/// Владислава Ракић III$_{11}$, Еми

Александром Суботић, наши ученици су песме о љубави рецитовали и на српском и на језику на којем су оригинално написане. Посетиоци су имали прилику да чују песме Петрарке, Шекспира, Петефија, ал ии Десанке Максимовић и Јована Дучића. Зрењанинци су такође повели своје музичаре, па су песмом, Николином гитаром и Бошковом пратњом на клавиру оставили сјајан утисак на Београђане. Домаћини су нас потом одвели на Калемегдан где смо уживали у прелепом сунчаном дану, планирајући дружење следећег маја.

– нова пријатељства и сазнања

Овај пројекат размене ученика покренула је професорка немачког језика Зузана Попов пре шест година.

У овогодишњој реализацији учествовалчи су професори Виолета Перин и Никола Танкосић из наше школе и професори из Немачке проф. Штефан Хулцел и проф.др Миша Мец, а свесрдно су помагали чланови колектива наше гимназије и родитељи ученика домаћина.

лија Лубурић II$_1$, Александар Паскаш II$_1$ ///

Кјеркегор пројекат 2013

Сарадња гимназије из Херцогенрата и Зрењанинске гимназије почиње упознавањем професорке Максић и професора Бекера на прошлогодишњем фестивалу Еуриаде у Холандији.Они су развили идеју о размени немачких и српских ученика.

Пре сусрета пројекат је реализован путем «ло-нет» интернет учионице у којој су вођене филозофске расправе на тему Кјеркегорових идеологија У периоду од 5. до 12. октобра, ученици херцогенратске гимназије су боравили у Зрењанину.Атмосфера је била пријатељска и радна. У просторијама гимназије проучаване су идеологије 5 филозофа: Ничеа, Сартра, Камиа, Кјеркегора и Канта што је касније представљено на јавном часу одржаном у Барокној сали СО Зрењанин.Као резултат заједничке ангажованости покренут је часопис «Минерва» у чијем стварању је учествовало 16 српских и 12 немачких ученика, уз помоћ професора Александре Максић, Франка Бекера и Саре Бласцик.

Током боравка у Србији, наши нови пријатељи из Немачке упознат су са културом и историјом Зрењанина и Србије, посетама позоришту,музејима и галеријама.

Зрењанински гимназијалци ће 19. јуна 2014. године узвратити посету Херцогенрату.

/// Ања Стојковић II$_1$ ///

ŠVAJCARSKA

U okviru projekta „Multiplikacija – Živeti tolerantno“ koji se već 8 godina realizuje u našoj školi u saradnji sa NVO „Maštalište“

od 3. do 19.11. 2013. dvadesetoro učenika i profesori Olivera Stankov i Vuk Faninger Šević boravili su u Švajcarskoj u dečijem selu Pestaloci u Trogenu, na interkulturalnoj razmeni.

Tokom boravka imali su prilike da se bliže upoznaju sa mladima iz Moldavije, da zajedno sa njima učestvuju u radionicama, a snimili su i radio emisiju koja je emitovana preko interneta. Sadržaj je upotpunjen obilascima Lucerna, Ciriha, Sent Galena, muzeja Tehnorama, Rajninih vodopada kao i slatkom posetom fabrici čokolade. Cilj ovog projekta je negovanje interkulturalnosti, promocija nenasilnih oblika komunikacije i tolerancije.

Zdravo svima iz dečijeg sela Pestaloci, gde udišemo svež vazduh, grudvamo se i šetamo po zelenim obroncima. Družimo se i radimo u radionicama s grupom iz Subotice i Moldavije. Ovde se o predrasudama, toleranciji i interkulturalnosti govori na drugačiji i zanimljiviji način. Možda bih vam najbolje dočarala situaciju ako bih rekla da nama ovde radionice brzo prolaze i da pričamo o njima i u svoje slobodno vreme. Naravno da se ozbiljnim temama ne bavimo po ceo dan. To kako mi živimo u jednoj kući i zajedno s nekoliko različitih nacija u selu teško da bih mogla rečima da opišem, a da ne preteram i da ne zvučim neiskreno. Ova slika vam može preneti lepotu mesta u kom trenutno boravimo, mada istinski doživljaj ostaje u našim srcima.

Pozdrav iz Švajcarske, Marijana Đurić, III$_2$

AKTIVNOSTI LIKOVNE SEKCIJE

Uspešno smo prezentovali svoje aktivnosti tokom školske 2012/13. ZAVRŠNOM IZLOŽBOM u KCZR. I pored velikih razlika u tehnikama i stilovima, postavka izložbe je ostavila utisak stilskog jedinstva i sklada, zahvaljujući velikoj pomoći Dragana Cvetkova i Tamare Rajić, učenika 42. Značajna je i tehnička pomoć grupe učenika – izlagača iz obe škole.

I ove godine pozivam gimnazijalce da se pridruže LIKOVNOJ SEKCIJI SREDNjIH ŠKOLA, koja će se održavati u likovnom kabinetu HPTŠ „Uroš Predić“. Ona okuplja mlade ljude koji žele da se bave različitim tehnikama iz svih oblasti likovnih umetnosti. Materijal za rad obezbeđuju obe škole, kao i opremanje radova za završnu izložbu. Kasnije ti radovi oplemenjuju prostor učionica i holova škola.

Informacije i kontakt možete naći na fejsbuk stranici LIKOVNA SEKCIJA.

https://www.facebook.com/pages/Likovna-sekcija/429873247077133

Sekciju vodi prof. likovne kulture, Dušanka Đorđević

PRIDRUŽITE NAM SE!

Sajam knjiga u Beogradu

/// Neda Marinac III$_1$ ///

Da li je još jedna manifestacija edukativne prirode, a zabavnog karaktera pretvorena u komercijalni događaj, pistu po kojoj se šeta da bi bio viđen i merilo načitanosti i obrazovanja koje se dobija ulaskom u prvu halu? Da li se zaboravio miris tek kupljene, u pola cene pronađene knjige, osećaj listanja stranica i i strah pomešan sa osećajem panike da se za tako malo vremena ne može obići čitav prostor. Koliko je genracija unazad krivo što je do toga došlo i koliko generacija treba da prođe kroz te hale da bismo ovakvom događaju vratili prvobitni značaj i staru ulogu? Naša škola je imala priliku da Sajam knjiga, održan u periodu od 20. do 27. oktobra tekuće godine, poseti u četvrtak, koji je bio rezervisan kao školski dan i posvećen svim učenicima, studentima, nastavnicima i profesorima. Tom prilikom je bio organizovan poseban sadržajni program namenjen đacima i mladima. Izmešali smo se sa đacima iz cele Srbije i uživali u moru knjiga najpoznatijih svetskih i domaćih pisaca. Čast da otvori 58. Sajam knjiga imao je jedan od najpoznatijih pesnika savremene poezije za decu, Ljubivoje Ršumović. Ovogodišnji slogan bio je „Prostori slobode“ kojim se naglašava moć knjige da menja društvenu stvarnost i da se bori protiv svake vrste neslobode. Sajam knjiga je svojim kvalitetnim, posebnim i interesantnim programom ulepšala Poljska kao zemlja koja je bila počasni gost. Pored Poljske, države koje su učestvovale i dale svoj doprinos i doneli delić svoje kulture bile su Francuska, Bosna i Hercegovina, Makedonija, Iran, Crna Gora, Japan, Belorusija, Kina, Hrvatska, Velika Britanija, Holandija, Nemačka i Indija. Poslednji Sajamski dan je obeležila predaja Otvorene knjige zemlji koja će biti počasni gost 59. Sajma, sledeće 2014. godine. Knjigu je predala delegacija Poljske predstavnicima Kine. Nama, gimnazijalcima, ostaje da negujemo tu dugogodišnju tradiciju, uživamo u čarima pročitanih knjiga i ne dovolimo da se one pretvore u elektronske sadržine i izgube svoju vrednost.

Đački

Đački parlament je institucija koja omogućava učenicima demokratski način udruživanja radi zastupanja interesa svih učenika u školi, kao i učešće učenika u donošenju odluka koje se njih neposredno tiču.

Tako piše u Statutu Đačkog parlamenta. Ali kako je u praksi u našoj školi?

Već neko vreme naš školski Parlament ne funkcioniše onako kako bi trebalo. Razlog svemu tome je loša organizacija. Mada su prethodnih godina neki članovi Parlamenta imali dobre ideje, do realizacije nije došlo, zbog slabog angažovanja učenika, koji tvrde da je retko koji profesor voljan i zainteresovan da im pomogne. Takođe, jedan od glavnih problema je loša komunikacija između učenika i njihovih predstavnika u Parlamentu.

ANKETA
O MATURSKOJ EKSKURIJI

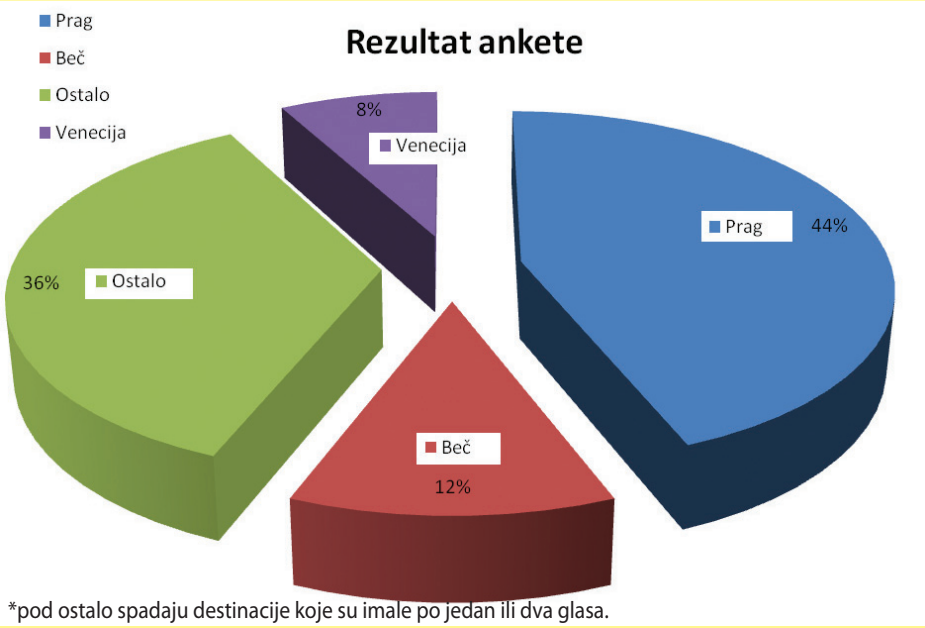

*pod ostalo spadaju destinacije koje su imale po jedan ili dva glasa.

/// Danilov Milica IV$_3$ ///

U anketi koja je sprovedena u maturantskim odeljenjima dobili smo opšte mišljenje učenika o izvedbi maturske ekskurzije. U anketi je učestovalo 110 ispitanika.

Na pitanje šta očekuju od ekskurzije učenički odgovori su bili raznoliki: od onih da očekuju dobru organizaciju, pristojnu cenu, dobrog vodiča, edukativni program do onih da očekuju samo dobro druženje, slobodu, alkohol i provod.

Učenici koji su u aprilu 2013. posetili Budimpeštu, većinom su bili zadovoljni, ali je bilo podosta kritika. U pomenutoj anketi ispitanici su u najvećem broju rekli da im se nije dopalo to što je ekskurzija trajala tri dana. Puno vremena provedenog u autobusu, malo slobodnog vremena za razgledanje, loš raspored i diskoteka su takođe loše ocenjeni. Naravno, nikome se ne može udovoljiti, pa dosta ispitanika nije bilo zadovoljno upadima profesora u sobe ili to što su branili odlazak u susedne sobe. Dok su se nekima dopale žene i alkohol kao i kafana pored diskoteke, drugi su rekli da će im u sećanju ostati lepota Budimpešte, hrana, hotel, šoping, zabava kao i vožnja brodom po Dunavu.

Kao i svaka anketa ni ova nije mogla da prođe bez šaljivih komentara i ludiranja. Izdvojili smo najzanimljivije odgovore:

„Šta očekujete od ekskurzije?"

Ispunjenje fantazija i upražnjavanje poroka, da se alkoholišem neometano, dve crnkinje sa palminim listovima u autobusu, ohlađen viski....

„Šta vam se dopalo, a šta nije na prošloj ekskurziji?"

Nije mi se dopalo to što nisam mogao da odem do Gucci prodavnice, što nismo pravili maskenbal, nije mi se dopalo razgledanje Budimpešte; dopalo mi se alkoholisanje...

„Vaš predlog za ovogodišnju ekskurziju?"

Taraš, Šajkaš, Maldivi, Srpski Itebej, Knin, kao i "Vozi me na Pale".

MEĐUODELJENJSKI TURNIR U KOŠARCI

/// Ivan Subotić II$_1$ ///

U subotu, 19. oktobra u školskoj sali Zrenjaninske gimnazije započeta je grupna faza medjuodeljenjskog turnira u košarci. Turnir organizuje Đački parlament i održava se već dugi niz godina, a na ovogodišnjem turniru snage će odmeriti 16 prijavljenih timova.

Ekipe su mešovite tako da momci i devojke mogu udruženim snagama pokušati da svom odeljenju donesu pobedu.

Ove godine na utakmicama će se beležiti i statistički podaci, pa ćemo na kraju takmičenja dobiti i najboljeg strelca turnira. Svi ljubitelji košarke pozvaju se da u periodu trajanja turnira dođu u fiskulturnu salu, pogledaju neku od utkmica i svojim prisustvom i navijanjem uveličaju celokupno takmičenje. Ovaj turnir takođe ima i jednu neslavnu tradiciju, skoro nijedne godine od kad se održava nije završen.

Zbog nezainteresovanosti učenika ili loše organizacije turnira, gotovo uvek ekipe prestaju da dolaze na utakmice, pa se ne stigne do finala I nema pobednika. Ali, grupna faza se uvek održi. Raspored utakmica, kao i grupe istaknute su na oglasnoj tabli u holu škole.

Ovogodišnji turnir trebalo bi da traje šest nedelja, a utakmice se održavaju vikendom. Članovi Parlamenta najavljuju i organizaciju sličnih turnira u fudbalu i odbojci na proleće.

parlament

/// Teodora Miljuš III$_1$ ///

Pitali smo učenike da li su svesni kakve mogućnosti imaju time što su uključeni u Đački parlament i na koje sve stvari mogu da utiču.Većina njih je odgovorila da ne zna. Uglavnom dolaze na sastanke zato što tada gube časove. Nezainteresovanost učenika je dovela do toga da Parlament bude u ovakvoj situacije u kakvoj je, odnosno lošoj.

Nova predsednica Marija Ružić, učenica III2, u Parlamentu je aktivna već tri godine, a od ove je dobila novu ulogu. Počela je nova školska godina, ali se nastavila stara praksa. Problem je kako ona kaže, osim svega navedenog i „nedolaženje učenika kao i slaba inovativnost". Pozivanjem članova Parlamenta na odgovornost, Marija planira da reši deo problema, za početak, opomenama onim članovima koji ne dolaze. Takođe planira da razgovara sa njihovim razrednim starešinama. Nije joj cilj da učenici samo prisustvuju sastancima, već i da ih motiviše da se uključe u davanje novih ideja i razmatranje postojećih i uopšte da podstakne sva odeljenja na učešće u akcijama. Rekla je da razmišlja o pokretanju razmene ideja putem društvenih mreža, tako bi se došlo do "šarolikosti ideja" bez mnogo sastančenja i ona se nada da bi to jače motivisalo veći broj učenika da se uključi u rad Parlamenta.

Trenutno glavni cilj Parlamenta je promovisanje projekta humanitarnog društva „Ljubav, vera, nada" i motivisanje učenika da se uključe u njega. Između ostalog, Marija je odlučila da preuzme inicijativu i pokrene projekat, o kojem se već godinama samo priča, a ništa ne radi. Reč je o Đačkom klubu. Đački klub bi bio mesto koje bi se nalazilo u preuređenim suterenu škole. To bi bilo mesto gde bi učenici mogli da provode vreme, a da ne moraju da idu po kafićima. Bilo je reči i o postavljanju kompjutera, koji bi koristili učenici slobodno koristili.

Takođe, Đački klub bi rešio pitanje okupljanja članova Parlamenta, jer članovi nemaju obezbeđen prostor u kom bi mogli da imaju sastanke, već ih održavaju po kabinetima što predstavlja problem ostalim profesorima koji bi trebalo tu da održavaju časove.

Nadamo se da će Marija uspeti da promeni ono što već godinama stoji na istom i da će učenici uvideti kakve sve mogućnosti imaju. Moramo biti svesni da osim što zahtevamo prava, treba da ispunjavamo i neke obaveze.

ХРОНОЛОГИЈА ЖИВОТА И РАДА МИЛОША ЦРЊАНСКОГ

Поводом обележавања 120-годишњице рођења нашег великог писца, Милоша Црњанског, у музичком кабинету наше школе одржан је рецитал, а у холу школе отворена је изложба која даје илустративни преглед његовог животног и стваралашког пута. Аутори програма су професорке књижевности Наталија др Лудошки и Лидија Чолић, а извођачи су били ученици I$_1$ одељења

- 1893. Рођен у Чонграду (данас Мађарска) 26. октобра. Селе се у Иланџу.
- 1896. Отац Црњанског добија премештај у служби, те се породица сели у Темишвар. Ту ће Црњански завршити српску основну школу.
- 1904. Гимназијско образовање стиче код католичких фратара у Пијаристичком лицеју, где је научио грчки и латински.
- 1908. Живи животом варошког детета: приватно учи језике, игра фудбал, бави се гимнастиком, учи сликање, пише песме. У темишварској средини стећи ће снажан осећај националне припадности и развити родољубиву осећајност.
- 1912. Окончава школовање у Пијаристичком лицеју. Почетком септембра стиже у Опатију, а потом у Ријеку. У Ријеци похађа Експортну академију. Учи италијански, мачевање, игра фудбал. Путује у Венецију и Трст на карневале, обилази јадранска острва.
- 1913. Полаже испите на Експортној академији у Ријеци. На позив ујака, Васе Вујића, одлази у Беч где, најпре, уписује медицину, а затим прелази на студије историје уметности и филозофије. Обилази музеје и галерије. Био сам типични сметењак свога столећа. Био сам лакомислен, као што само приличи песнику, и чворку. На насушни хлеб, и зараду, нисам мислио, писао је доцније Црњански.
- 1914. Рат проводи у униформи аустроугарског официра. Стицајем околности, уместо у офанзиви на Србију, где је упућен његов батаљон, заражен колером, лечиће се најпре у болници у Вуковару, а потом у Ријеци.
- 1915. У лето је враћен у своју регименту у Бечкерек са којом доспева у Галицију. Из ратне кланице избавља га лекарска дијагноза о болесним плућима.

- 1919. Долази у Београд. Студира упоредну књижевност код Богдана Поповића, историју и историју уметности. Један је од уредника недељника Дан. Са Групом уметника учествује у културном животу Београда. Чест је гост кафане хотела „Москва", виђен у друштву песника Тодора

Манојловића, Иве Андрића, Симе Пандуровића. Штампа, код Цвијановића, Лирику Итаке и прозу Света Војводина.

- 1920. На Универзитету упознаје будућу супругу Видосаву–Виду Ружић. Код Цвијановића објављује Приче о мушком. У Српском књижевном гласнику штампа Суматру и Објашњење 'Суматре', својеврсни манифест експресионизма у српској књижевности
- 1921. У Паризу много чита, учи, полаже испите на Сорбони, преводи, с француског и енглеског, кинеску лирику, путује по Француској. Три месеца проводи у Италији; среће се с Андрићем, тада секретарем наше амбасаде у Ватикану. У хотелу Фиезоле, крај Фиренце, пише поему Стражилово. Запослио се у гимназији у Панчеву; предаје српски језик, књижевност и гимнастику. Те године покренута је знаменита модернистичка библиотека Албатрос. Као прва књига те едиције појављује се Дневник о Чарнојевићу.
- 1922. Објављује поему Стражилово у новопокренутом ча-

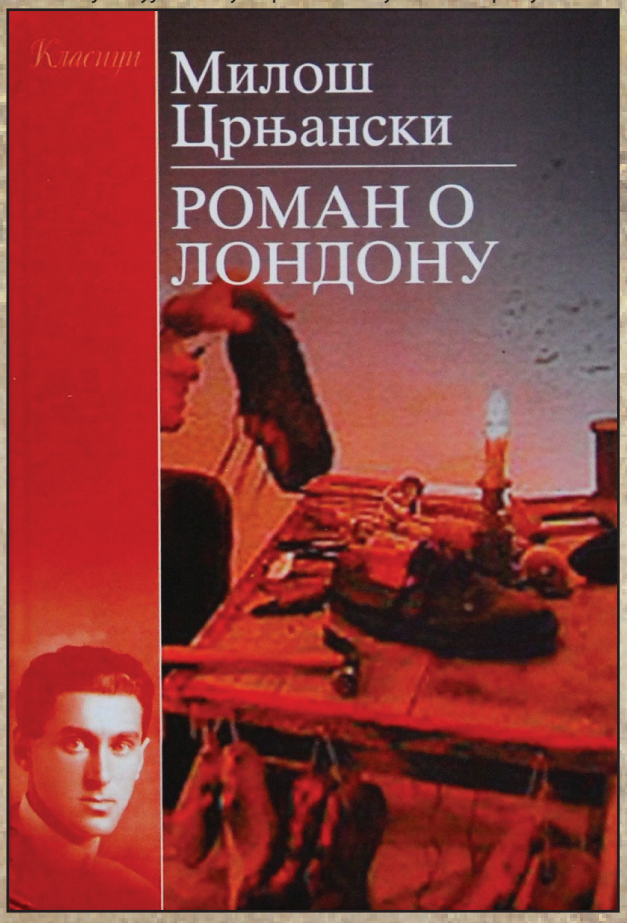

сопису Путеви. Дипломираоје на Филозофском факултету. Као суплент IV београдске гимназије предаје историју и српски језик. Почиње новинарску каријеру.

- 1929. Објављује роман Сеобе код Геце Кона.
- 1934. Објављује књижицу Свети Сава. У јесен покреће и уређује недељник Идеје, у којем, поред осталих, сарађују Иво Андрић, Станислав Винавер, Исидора Секулић, Светислав Стефановић, Тодор Манојловић, Александар Белић.
- 1938. Постаје дописник Централног пресбироа из Рима.
- 1941. На позив Владе у избеглиштву, крајем августа, одлази у Лондон.
- 1942. Службеник је у Дирекцији за информативну службу при емигранстској Влади Краљевине Југославије. Не пишем ништа. Рат је. Не пева се у кући мртваца, бележи Црњански
- 1945. У мају 1945. напушта службу саветника за штампу при Влади Југославије. Остаје без средстава, али се плаши по-

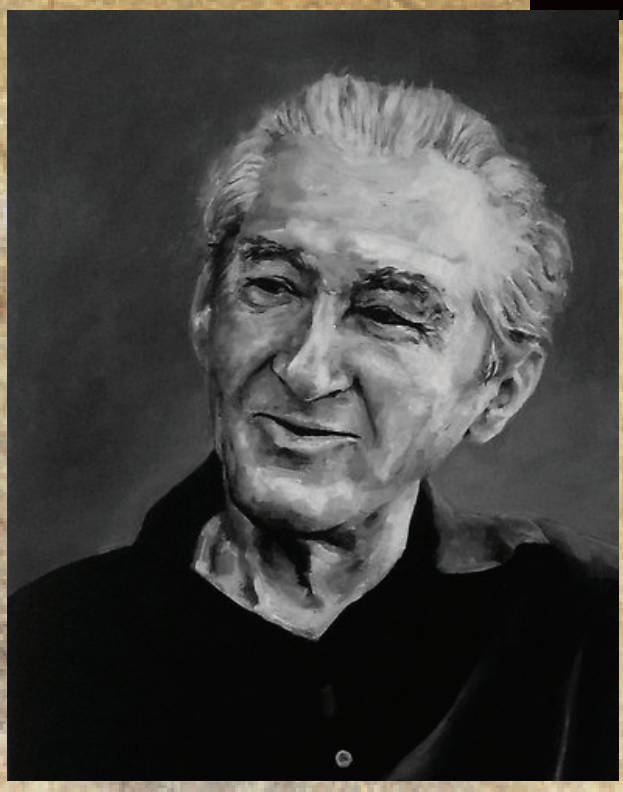

вратка у земљу увераван од емиграције да ће бити осуђен због политичких ставова обзнањиваних у листу Идеје

- 1946–1948. Покушава да живи од писања. Како у томе не успева, прихвата се разних физичких и службеничких послова недостојних његових квалификација (службеник је у обућарској радњи, ради као разносач у књижари и сл.) пише Роман о Лондону. О томе казује: Веома волим „Лондонске обућаре"– „Роман о Лондону", јер ту је књигу писао мој сопствени живот. Живот је мене терао да пишем, будила ми се жеља за животом и нада у повратак на своје место у српској књижевности.
- 1950. Стиче диплому за хотелијерство, касније и за драматургију и филмску режију. Ни те чињенице не олакшавају напоре да дође до посла.
- 1951. Дипломира спољну политику, али: Ништа од посла у Кембрицу.
- 1956. На плажи близу Лондона, Cooden Beach, пише Ламент над Београдом.
- 1958. Минерва објављује драму Конак. У Књижевним новинама излазе одломци прозе Код Хиперборејаца, под насловом Римске ноћи и дани.
- 1959. Просвета штампа Итаку и коментаре с поговором Танасија Младеновића. Поново изазива читалачку пажњу у домовини.
- 1962. Српска књижевна задруга штампа Сеобе и Другу књигу Сеоба.
- 1965. Крајем августа враћа се у отаџбину, уз сагласност државног врха.
- 1966. У Народном позоришту на репертоару је нова драма Милоша Црњанског Тесла. Просвета објављује Сабрана дела Милоша Црњанског у десет књига.
- 1967. Живи у Београду.
- 1971. У издању Нолита излази Роман о Лондону. За ово дело Црњански је награђен НИН-овом наградом за роман године и наградом Удружења књижевника Србије.
- 1977. Последњих година све више побољева од артериосклерозе; губи вољу за животом. Одбија храну, одлазећи, вољно, у смрт. Умире, у осамдесет четвртој години, у болници „Др Драгиша Мишовић", 30. новембра. Сахрањен је 2. децембра на Новом гробљу у Београду, у Алеји заслужних грађана.

INTERVJU SA PROFESORKOM NEMAČKOG JEZIKA

KATARINA NATAROŠ

/// VANJA STOJKOVIĆ II$_1$ ///

Šta je uticalo na Vaš izbor studija?

Moja profesorka nemačkog me je podstakla i bila mi je veliki uzor tokom srednjoškolskih dana.Dvoumila sam se između studija pedagogije I stranih jezika, ali me je ona usmerila na Filološki fakultet.

Kako provodite slobodno vreme?

Provodim kvalitetno vreme sa porodicom ili čitam. Volim lepu književnost, najviše pripovetke, ali I naučnopopularna dela i dela koja se bave istorijom umetnosti.

U kakvom Vam sećanju ostaju srednjoškolski dani ?

Pohađala sam kulturološki smer u Zrenjaninskoj gimnaziji.Redovno smo odlazili u pozorišta i muzeje; bili smo kulturno osvešćeni. Nikada neću zaboraviti odlaske u galerije i fantastična predavanja koja nam je priređivo profesor likovnog vaspitanja, Rudolf Brkić.Srednja škola mi je upravo zbog toga ostala u lepom sećanju, pomogla mi je da se kulturno uzdignem i proširim spektar interesovanja.

Šta biste promenili u današnjem sistemu obrazovanja?

Mislim da je školstvo već dugo okamenjeno. Pre svega bih podelila decu na učeničke grupe na osnovu sposobnosti i predispozicija. Povećala bih mogućnost izbora predavanja radi lakšeg poslovnog usmeravanja. Volela bih da postoji drugačija saradnja između učenika i profesora i da se ugledamo na sistem zapadnog sveta. Takođe smatram bi bilo delotvornije da se uvede više prakse, a da se smanji učenje činjenica koje će ostati kratkoročno upamćene.

Imate li hobi?

Iz hobija se bavim onomastikom.Onomastika je nauka o imenima, a antroponimija, nauka o ljudskim imenima. Još od srednje škole sam pratila imena novorođenih u našem gradu i zabeležila više od 1600 različitih imena. Ova brojnost i šarolikost imena govori o bogatstvu višenacionalne sredine, mogućnosti građenja imena u srpskom jeziku, uticaja stranih imena i nepostojanju zakonskih ograničenja prilikom davanja imena.U mnogim evropskim zemljama zakonom je regulisano kako može glasiti zvanično

/// KATARINA KOVAČ ///

ime deteta, a kod nas je prepušteno izboru roditelja da to mogu biti nadimci i čudni oblici.U ovom gradu su se rodila i deca koja nose imena kao što su Karađorđe, Princeza, Diogen, Lenon, Rambo, Randu, Šeron, Grofinka, Dajandra, Duga, Đilda, Kilotilda, Smeranda, Sicilija, Gardijan, Desančić, Marijanče, Đango, Vigor, Menderson, Tomi Kiano itd.

/// KATARINA ĆURAKOVIĆ II$_9$ ///

/// NATALIJA BOŽJAK I$_3$ ///

Olivera Stankov

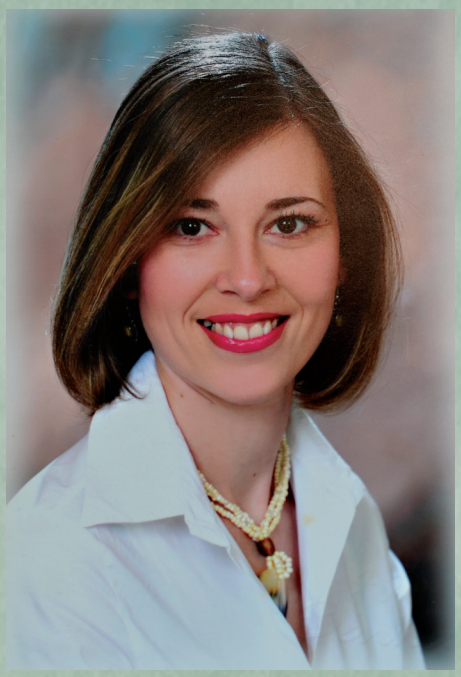

Uporedite Vaše dane u srednjoj školi i dane sadašnjih gimnazijalaca?

Mislim da u pogledu druženja u školi i problema koji su nas okupirali nisu bili mnogo drugačiji u odnosu na danas. Veliku razliku, međutim, primećujem u načinu na koji mladi danas provode slobodno vreme, uz neizbežni facebook ili igrice na računaru, a mnogo manje čitajući, baveći se sportom ili nekim hobijem. S druge strane, oni danas odrastaju u svetu u kom mobilni telefon dominira nad ostalim načinima komunikacije, internet, kao najdostupniji izvor informacija, polako istiskuje pisane medije, enciklopedije pa čak i udžbenike, a društvene mreže postaju dominantni oblik druženja. U tom smislu, oni su jedna potpuno nova generacija, mnogo drugačija od moje u tim godinama.

Šta je uticalo na vaš izbor studija?

Krajem drugog razreda srednje škole ukazala mi se prilika da naredni razred završim u Americi u okviru programa razmene učenika. To iskustvo je presudno uticalo na moju odluku da studiram engleski jezik.

Da li govorite još neki jezik?

Na žalost, ne, što osećam kao svoj veliki nedostatak, s obzirom da sam po vokaciji nastavnik stranog jezika. Mada duboko verujem da nikada nije kasno početi učenje stranog jezika, to je svakako mnogo lakše kada se počne rano, već u osnovnoj školi. U vreme kada sam ja bila osnovac, školski program je predviđao samo jedan strani jezik, kao i kasnije program srednje stručne škole koju sam pohađala – srednje škole za dizajn u Novom Sadu. Uvođenje drugog stranog jezika u osnovne škole je pozitivna promena u našem školstvu, jer mislim da omogućuje da deca, pored engleskog jezika, kojem su i najviše izloženi zahvaljujući muzici, internetu, televiziji i drugim izvorima, upoznaju i zainteresuju se za one jezike koje možda nemaju u neposrednom okruženju.

Radili ste u Hagu godinu dana kao prevodilac, kakvo je bilo to iskustvo?

Za mene je to bilo neprocenjivo iskustvo, i profesionalno i privatno. S profesionalne strane, imala sam priliku da se posvetim i toj manje zastupljenoj strani svoje struke, steknem iskustvo u prevođenju dokumenata i stručnih tekstova iz raznih oblasti i upoznam se s pravnom, vojnom i medicinskom terminologijom. Isto tako, mogla sam da razmenim iskustva s ljudima iz praktično svih delova sveta, ali i da se privatno zbližim s mnogima. Biti deo jedne tako internacionalne i multikulturalne sredine je snažno uticalo na moj doživljaj sopstvenog nacionalnog i kulturnog identiteta. Takođe, boravak u Holandiji mi je pružio priliku da proputujem kroz veliki deo tog dela Evrope i same Holandije, koja je zaista predivna zemlja.

Koliko su jezici danas važni?

Da citiram slogan jedne škole stranih jezika: S jezikom u svet! Poznavanje barem jednog svetskog jezika, naročito engleskog, danas je važan deo kako ličnog tako i profesionalnog usavršavanja. Naročito mladi sve više uviđaju neophodnost poznavanja stranih jezika za ostvarivanje svojih želja ili planova, bilo da su oni vezani za putovanja i kontakte s vršnjacima iz drugih zemalja, školske ili studentske projekte, studije odnosno nastavak studija u inostranstvu ili željeno zaposlenje. Mislim da ne bi bilo preterano reći da poznavanje nekog stranog jezika, u stvari, postaje deo opšte kulture.

Kako provodite slobodno vreme?

U slobodno vreme najviše čitam, ali isto tako volim i da gledam odabrane filmove, od kojih očekujem da, kao i dobra knjiga, pokrenu neka pitanja ili teme o kojima ću nastaviti da razmišljam i nakon što ih pogledam.

Da li čitate i na engleskom i na srpskom?

Da, koristim svaku priliku da čitam i na engleskom, jer bez obzira na to koliko je kvalitetan prevod, on ne može da u potpunosti dočara duh i sve nijanse značenja izvornog jezika.

Koji su vam omiljeni filmovi?

Oni koje pamtim po osećaju koji sam imala dok sam ih gledala, da li zbog priče, ili atmosfere, nekad čak i samo muzike... Uglavnom su to drame, ali ima ih i iz drugih žanrova – mjuzikala, komedija, pa čak i naučne fantastike.

Da li volite da putujete? Koje države ste sve posetili?

Uživam u putovanjima i imala sam do sada sreću da posetim zaista veliki broj evropskih zemalja. Kao srednjoškolka živela sam godinu dana u Americi, što mi je i dalje jedno od najlepših iskustava u životu, koje me je za to kratko vreme izuzetno osamostalilo, otvorilo mnoge vidike i dalo mi želju da nastavim da putujem i upoznajem nove zemlje i ljude.

Šta mislite o vannastavnim aktivnostima u našoj školi?

Mislim da naša škola pruža učenicima brojne mogućnosti da učešćem u različitim međunarodnim projektima i programima razmene upoznaju vršnjake iz raznih zemalja Evrope i razmene svoja iskustva, što je za naše đake velika privilegija i na šta kao škola treba da budemo ponosni. Lično, odajem veliko priznanje svim svojim kolegama koji svojim zalaganjem omogućavaju ovakve projekte, s obzirom na to da ih u tome pokreće isključivo entuzijazam.

Da možete da birate, u kojoj epohi biste voleli da živite?

U drugoj polovini XIX veka u Parizu, početkom XX veka u Njujorku i šezdesetih godina u Beogradu.

Posavetujte gimnazijalce - kako se najbolje uči strani jezik?

Jezik se najbrže uči kroz komunikaciju. U početku je mnogo lakše razumeti nego govoriti, ali tečnost u govoru, i naravno preciznost u izražavanju dolazi vremenom, kroz upotrebu. Kao i sve drugo što učimo, i jezik treba što više vežbati, dakle govoriti ga, pa treba prevazići ustručavanje i strah od grešaka, koje, uostalom, često pravimo i na svom jeziku. Fond reči se, s druge strane, obogaćuje čitanjem, koje se zato ne sme zapostaviti.

/// Ivona Petrov IV$_6$ ///

/// Ivana Kazimirović III$_{11}$ ///

Kazinczy, a nyelvújító szülőföldjén jártunk

Irodalomszervező, nyelvújító, író, költő, műfordító, a korabeli magyar irodalom vezéralakja.

1759. október 27-én született Érsemlyénben. 1767-ben Regmecre került az apai házhoz. (A ház helyén ma emlékoszlop áll.) A sárospataki kollégiumban végezte tanulmányait 1769-től 1779-ig, előbb apja kívánságára teológiát, apja halála után jogot tanult, kapcsolatba került Bessenyein keresztül a magyar felvilágosodással. Kassán, Eperjesen, Pesten folytatott joggyakorlatot. 1784-ben Abaúj megye aljegyzője, 1786-tól a kassai tankerület elemi iskoláinak felügyelője lett. Magyar Museum és Orpheus címmel irodalmi lapokat indított. 1792-ben ismét Regmecre költözött, innen irányította az általa Széphalomnak elnevezett Bányácskán a kúriája építését. Itt tartóztatták le 1795-ben a magyar jakobinus mozgalomban betöltött szerepe miatt. Előbb halálra ítélték, de kegyelmet kapott, 1801-ben térhetett haza a várfogságból. (Fogságom naplója című művében ír a rabság hat esztendejéről.) Feleségével, Török Sophie költőnővel 1804-ben Széphalomra költözött, és innen irányította az irodalmi életet két évtizeden át. Kiterjedt levelezést folytatott szinte valamennyi magyar íróval, részt vett az irodalmi vitákban. Kölcsey így méltatta Emlékbeszédében: "A közelebb múlt ötven s egynéhány év alatt ki volt íróink közül, kivel e férfiú kisebb vagy nagyobb érintkezésben ne állott volna? ki ne kereste volna ismeretségét a Jelesnek...Kazinczy ... minden írásait csínnal, hévvel és ifjúi élettel öntötte be, s ezáltal az írósereg figyelmét magához ragadóan, literaturánkban új korszak alapítója lett."

1815-től élete végéig a Zemplén vármegyei levéltár rendezését, gondozását végezte nagy lelkesedéssel és szakértelemmel. A sátoralajaújhelyi Zempléni Levéltár műemléki berendezéseinek egy részét ő tervezte, láthatjuk ma is dolgozóasztalát. A levéltár előtt szobra emlékeztet az itt végzett munkájára.

1831. augusztus 22-én halt meg Széphalmon, kívánsága szerint itt nyugszik ma is az "írófejedelem" a családi temetőben. Egykori kúriája helyén Ybl Miklós tervei alapján klasszicista stílusú mauzóleumot állított "Kazinczy Ferencz emlékének a hálás utókor".

A Magyar Nyelv Múzeuma

A Magyar Nyelv Múzeuma Magyarország egyetlen anyanyelvi múzeuma, 2008. április 23-án nyílt meg Széphalmon. A Magyar Nyelv Múzeuma Széphalmon, Kazinczy Ferenc mauzóleuma mellett, a nyelvújító gyümölcsösének helyén áll. Épületét Radványi GyörgyYbl-díjassátoraljaújhelyi születésű építész, a Budapesti Műszaki Egyetem docense tervezte. Az 1566 négyzetméteres múzeum három nagyobb egységből áll:

Az első egység a nyelvművelés-történeti kiállítás magját képező, de nagyobb konferenciák és például a szépkiejtési versenyek megrendezésére is alkalmas fórum. Egy tető alatt különálló egységekként áll a fórum és a kisebb termek. Az intézményben kávézó is üzemel, és kiadványok, könyvek is vásárolhatók.

A második egység a kutatóközpont, ahol a nyelvészek nyugodt körülmények között dolgozhatnak. A harmadik egység a park, ahol a nyelvcsaládok fái között a magyar nyelvművelés legnagyobb alakjairól készült, lehetőleg életnagyságú szobrok felállítását is tervezik.

Küllemét tekintve a múzeum az időtállóságot hangsúlyozza. Ezért sok, nyerskőből és téglából húzott falat képzelt el a régi magyar várak mintájára Radványi György, aki a hely szelleméhez illően néhány klasszicista elemet is belecsempészett az épületbe. Az építkezés 700 millió forintból valósult meg.

Давид Пирић

/// САРА ВИШКОВИЋ, НЕДА МАРИНАЦ III$_1$ ///

Давид Пирић, ученик III$_{10}$ разреда природно-математичког смера, истиче се освајањем награда и похвала на многобројним такмичењима из математике, физике и хемије. Оно по чему је посебан је што његова интересовања превазилазе такмичарске оквире. Он својим идејама жели да допринесе развоју научне свести откривањем нових погледа на постојеће теорије.

Између осталог, он заступа и тезу да је Земља млађа него што се сматра.

Објављујемо сажетак његове теорије и кратак интервју са њим.

Старост Земље

Званична наука сматра да је Земља стара око 45 милијарди година. Ову тезу побијају научни налази који показују много мању старост Земље.

Постоје бројни природни показатељи који указују на праву старост наше планете.

СЕДИМЕНТИ У ОКЕАНИМА

Реке сваког тренутка уносе велике количине седимената у океане. За само неколико милиона година, сви океани би се могли потпуно испунити седиментима. Међутим, на дну океана налазимо танке слојеве седимената који указују да су наши океани стари само неколико хиљада година.

Стандардни геохронолошки концепт има тезу:

„Седименти су потонули у земљу у дубоке ровове дуж ивица континента."

Понекад се претпоставља да је разлог постојања јако танког слоја седимената у океанима то што су старије океанско дно и седименти потонули у омотач Земље. Међутим, тоњење седимената не иде уједначено са таложењем нових залиха које доносе реке. Стопа тоњена од 2, 5 милијарде тона годишње у раскораку је са садашњим доношењем путем река које износи 20-30 милијарди тона годишње.

Наука још тврди: „Седименти који су првобитно дошли до гранитне континенталне коре су прерађени поново у форму нове континенталне коре срастањем."

Постоји неслагање између хемијског састава седимената и гранитних стена, што негира ову поставку?

КОСМИЧКА ПРАШИНА

Космична прашина непрестано пада на Месец. Да је Месец стар неколико милијарди година, на њеној површини би се налазили дебели слојеви космичке прашине. Међутим, дебљина слоја прашине је само неколико центиметара. Космичка прашина пада и на Земљу. У току од 4, 5 милијарди година то би створило 6, 3* 10 тона. На темељу постојеће количине никла у природи знамо да то не може одговарати истини.

* * *

Зашто си уписао гимназију и шта планираш даље?

Гимназију сам уписао јер желим да стекнем свеобухватно образовање са акцентом на природне науке. Највероватније ћу после гимназије уписати факултет који има везе са хемијом, у Београду.

Када си препознао свој порив за науком?

Од раног детињства. Када сам био мали, мајка ми је читала научне књиге, што је у мени пробудило велико интересовање за науку.

Који научник ти је узор?

Много је таквих научника. Скоро сви научници су ми узори. Ниједног не бих посебно истакао.

Јеси ли учествовао на школским такмичењима, да ли си освајао неке награде?

Учествовао сам на такмичењима из математике, физике и хемије. Од награда бих издвојио другу награду на Републичком такмичењу из математике.

Шта за ученика значе награде?

Награда, пре свега треба да буде подстицај да ученици наставе тим путем и да се труде да даље уче.

Шта ти мислиш о Земљи и васиони?

Земља и васиона су млади. Њихова старост је мања од 8000 година.

Да ли поред научних књига читаш још неку литературу?

Да. Моја омиљена књига је Библија, волим да читам и народне епске песме и руске реалисте, као што је Достојевски.

Чиме се бавиш у слободно време? Да ли гледаш ТВ ?

Сваке недеље одлазим у цркву. Повремено погледам неку научну емисију на ТВ-у.

Коју музику волиш да слушаш?

Слушам класичну и духовну. Свиђају ми се дела Баха и Бетовена.

Шта би поручио ученицима гимназије и младима уопште?

Цитирао бих Махатма Гандија: „Човек често постаје оно што о себи мисли. Ако будем стално понављао како неке ствари не могу направити, вероватно је и да нећу моћи. Супротно томе, ако верујем да могу, сигурно ћу стећи способност да то и направим".

/// "ШИШАРКА" ///

ŽELJE

/// Neda Marinac III$_2$ ///

Zamislite, koliko samo želja u ovoj sekundi leti kroz oblake, struji i kruži u nedogled. Koliko samo ljudi na planeti poželi samo jednu, koliko je to more želja koje titra iznad nas i poput ogromnih jata ptica bruji i obleće…

Kada nešto jako želimo, zažmurimo, stisnemo pesnice i nekoliko puta ponovimo molbu da neko, tamo negde, i našu želju uvrsti u spisak. Tada ne biramo načine, već tražimo i izmišljamo nadrealnu pomoć kako bismo ubrzali njeno ostvarenje… Čekamo ponoć, Bogojavljenske noći, gledamo svaki čas na sat ne bi li se kazaljke sklopile pa da pomislimo u sebi da neko baš tad, u tom trenutku, na koga mi mislimo- gleda kroz prozor i misli na nas…

Da li želja gubi značaj ako je izgovorena naglas ili samo na taj način pokušavamo da se sakrijemo i ogradimo od radoznalosti?

Gde je granica i koliko želja smemo da poželimo?

Tri… Da li zlatna ribica zna da se naši životi ne sastoje samo od tri želje, to bi moglo samo u slučaju da nam prva bude da nam se sve ostvare.. Ni to nije rešenje jer onda se gubi čarolija i sve gubi svoj značaj. Ovako zvezde padalice, poput padobranaca iz tamnog, u noći skrivenog oblaka iskaču baš kao poručene i menjaju nam život. Sve deteline sa četiri lista više ne bi bile posebne, već bi se stopile u more zelenila na ovoj našoj planeti. Postali bi obični bunari i fontane u koje bacamo novčiće preko ramena.

Da li ste se nekada zapitali šta će se stvarno desiti ako neko preko noći iz fontane zgrabi vašu želju ili ako se želje pomešaju, pa se neka tuđa vama ostvari?

Dešava li se da vam nekad koja zakasni, pa se ostvari kad vam više nije potrebna ili da je čekate i čekate i gubite svaku nadu dok ona stoji na nekom semaforu u nekom sazvežđu i daje gas?

Budite strpljivi, uporni, ponavljajte u sebi, verujte, jer želje nas održavaju u životu i tu su da nas, kad mi zastanemo, pokrenu i vrate nam nadu.. Zato, ne poželite ništa ružno jer„ svi smrtni gresi su u tom grehu“.

Želite iskreno, ne odustajte, ali i budite spremni da se nosite sa onim što vam njihovo ostvarenje donosi… Pazite šta želite, možda vam se i ostvari.

… iz ugla jednog maturanta

/// Danilov Milica IV$_3$ ///

Lepo je Mika Antić napisao „Nije ovo više završena samo jedna školska godina. Kažu: gotovo je detinjstvo.“ Svi su ushićeni oko mature, proslave, izbora fakulteta...Novi život počinje! A niko u stvari ne zna šta ga očekuje i šta tačno želi da postane. Imamo svoje ideale koji su nas vodili kroz oko četvorogodišnje gimnazijsko školovanje i stojimo na raskrsnici između detinjstva i odraslog čoveka.

Šta raditi, za šta se opredeliti i kako da znamo da baš to želimo? Želimo da uspemo, ali put do uspeha ispresecan je trnjem i prelaze ga samo oni najuporniji. Želimo da budemo doktori, sportisti, piloti, novinari, naučnici, da otkrivano nešto novo, da naše ime bude negde tamo zapisano i da se pamti. Kada pogledamo stvari iz drugog, realnijeg ugla, mi smo samo obična deca u telu osamnaestogodišnjaka koja su željna pažnje, druženja, koja još nisu spremna da kroče u svet odraslih.

Zar ne bi bilo dobro da nam ceo život najveća briga bude da li ćemo sledećeg časa odgovarati sociologiju i da li će nas na odmoru pogledati onaj lepi momak? Koliko god mi to ne volimo da priznamo, poslednja godina je velika prekretnica kada sebi moramo da kažemo „Da, ja to hoću, mogu i želim.“ I uspećemo.

Samo prvo moramo otkriti šta stvarno želimo.

/// "Vani" ///

ŽELJA SPORTISTA ZA POBEDOM

/// IVAN SUBOTIC II_

Želja za pobedom je jedan od osnovnih motiva koji svaki sportista treba da ima kako bi u svom sportu postigao dobre rezultate. Ta želja je osnova svih nadmetanja i sportisti je imaju spontano, prirodno, ali postoje i spoljašnji faktori koji utiču na želju sportiste za pobedom, odnosno dodatno ga motivišu, a to su:

Trener

Bitan faktor koji utiče na sportistu je njegov trener. On mora imati sposobnost da na treninzima u sportisti pobudi želju za stalnim napretkom, a na nadmetanjima da podstiče maksimalno angažovanje kako bi se ostvarila pobeda. Iako je pasivna figura u celoj igri, trener ima veliku ulogu u postizanju dobrih rezultata sportiste, jer bez motivacije trenera, oni uglavnom izostaju.

Navijači

Navijači svakako imaju najveći uticaj na bilo kog sportistu, jer zbog njih se zapravo sportisti i trude da postignu što veće uspehe. Cilj svakog sportiste je da svoje navijače i ljude koji prate njegovu karijeru obraduje i učini ponosnim. To je najčešće glavna pokretačka snaga koja u sportisti budi strast za pobedom. Ipak, navijači za svakog sportistu mogu biti mač sa dve oštrice. Lako je na krilima navijača i uz puno podrške stizati do velikih uspeha, ali ukoliko se navijači okrenu protiv sportiste i prestanu da mu daju podršku, to može uveliko uticati na njegove dalje rezultate. Česti su primeri, posebno u fudbalu, da navijači utiču na razvitak karijere mladih igrača. Kada mladi igrač uživa podršku navijača, stiče samopouzdanje i njegovi rezultati se poboljšavaju iz utakmice u utakmicu. Ali kada se navijači okrenu protiv njega , iako poseduje talenat, on ne uspeva da ga ispolji. Često igrač u klubu u kojem nema podršku navijača ne uspeva da stigne do zenita karijere. Ovim se pokzuje da navijači posredno utiču na želju igrača za pobedom, i ne kaže se bez razloga da su oni dodatni igrač. Ipak, nekada mogu "igrati za protivnički tim".

Novac

Novac je danas postao važan faktor koji ima veliki uticaj na sportistu. Sport je nešto čime se sportista bavi ceo život, i sav svoj trud ulaže u ostvarenje što viših ciljeva i sticanje slave, ali novac je ono čime on taj svoj trud naplaćuje. Naravno, kao i svi ljudi, i sportisti teže ka nekom lagodnom životu i žele da naplate svoj trud i rad. Zbog toga je novac veliki motivator za sportiste i on uvećava njihovu želju za pobedom.

Slava

Slava se ističe kao još jedan faktor koji čini sportiste "gladnim" za novim pobedama. Mnogi sportisti teže ka tome da njihovo ime večno bude zapamćeno u istoriji sporta i da ih generacijama posle njih pamte kao majstore koji su svojim dostignućima sport podigli na viši nivo. Upravo to ih podstiče da se sve više usavršavaju, kako bi sebe putem slave načinili besmrtnim.

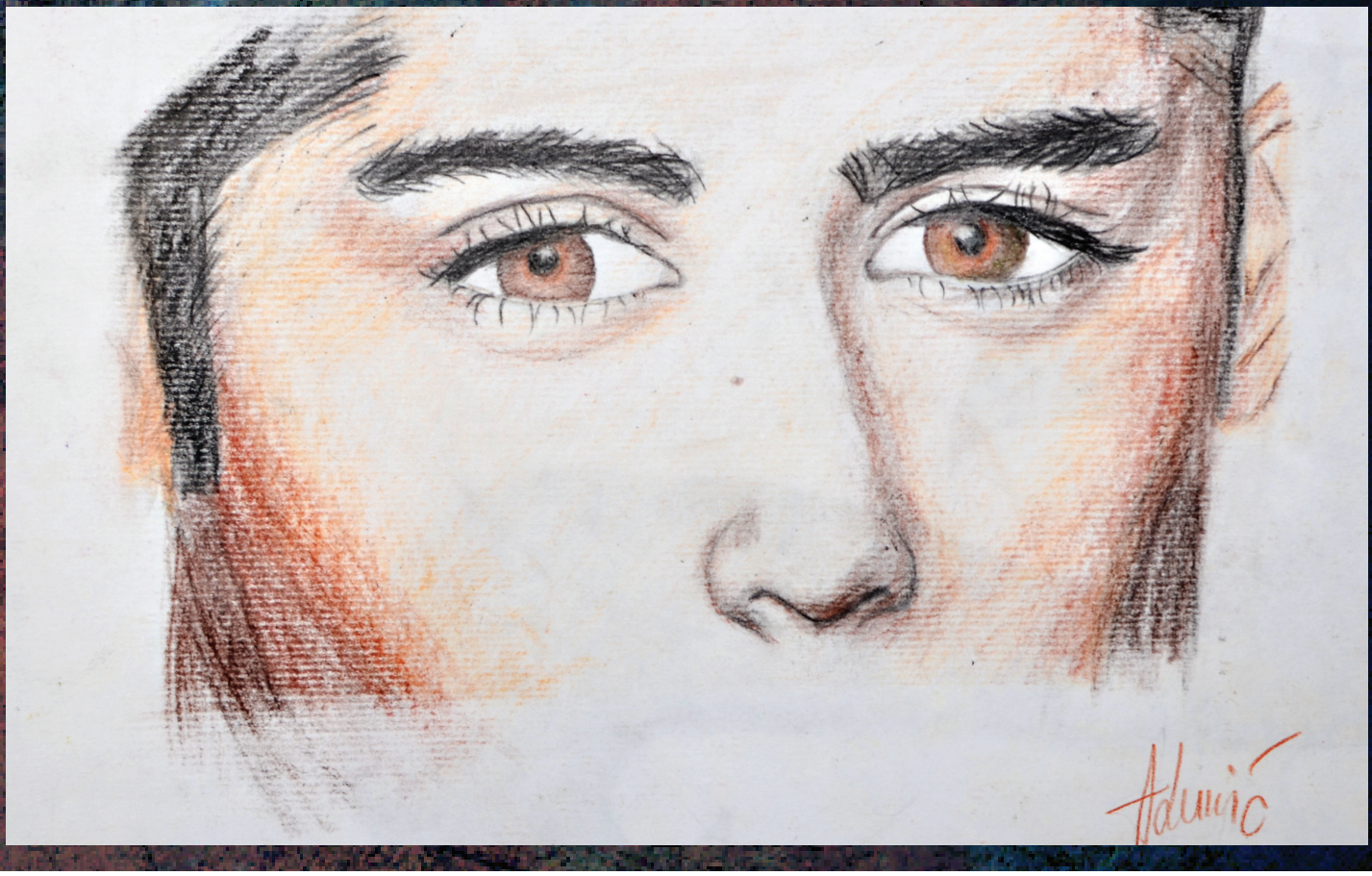

/// ALEKSANDRA LUKIĆ I_4

Познати о жељама

/// Неда Маринац III$_2$ ///

Svaki čovek krije u sebi želje kraljeva. On bi hteo da može svašta protiv drugog, a da drugi ne može ništa protiv njega.

Seneka

Najveća kazna u životu sastoji se u tome, da čovek dobije baš ono što je po svaku cenu želeo.

Tom Borg

Ne žalosti čoveka siromaštvo, već želja.

Epiktet

Šta znači želeti ako bilo kakva slučajnost jednu našu želju može zameniti drugom?

Ivan Raos

Želja i ljubav su krila za velika dela.

Gete

Kada bi postojala bića koja ljudima ispunjavaju sve želje, to ne bi bili bogovi nego demoni.

Fridrih Georg Junger

Želja ne prestaje ispunjenjem želje. Svako novo ostvarenje želje potiče žeđ za novim sticanjem, kao što novo gorivo jače razgoreva vatru.

Mahabharata

Da bi bio srećan, neophodno je da nemaš neke stvari koje želiš.

Bertrand Rasel

Ništa ne bismo žarko želeli kad bismo tačno znali šta zapravo želimo.

La Rošfuko

Nije srećan onaj koji ima što želi, nego onaj koji ne želi ono što nema.

Latinska mudrost

Ostaje tako da živi želja i vera da će jednom doći sanjani raj, a s tom željom lakše se živi.

Meša Selimović

Znaš li šta je najlepše u životu? Želja, prijatelju.

Meša Selimović

ШТА ПСИХОЛОГИЈА КАЖЕ О ЖЕЉАМА

/// Наталија Михајловић I$_1$ ///

/// Сара Вишковић III$_1$ и Неда Маринац III$_1$ ///

Жеља један је од многобројних израза (прохтев, тежња, жудња, чежња, хтење) којим психологија описује динамику личности.

Жеља је осећање тежње да се нешто поседује, постигне или оствари. То је психички феномен као свесност о постојању неког важног циља, за разлику од потребе која је биолошки остварена жеља. За разлику од свиђања, код жеље постоји стабилна ментална представа ономе ка чему се тежи. Жеља је увек активно хтење субјекта, за разлику од наде која је пасивна жеља. Свако испуњење жеље доприноси смањењу унутрашње напетости и успостављању динамичке равнотеже у самој личности. Али процеси стварања и испуњавања жеља никада нису завршени јер се стално отварају докле год траје динамичка личност. Њихов садржај се мења са узрастом; у дубокој старости оне су по правилу знатно смањене по обиму.

Све психологије увиђају велики значај жеља и њиховог испуњавања за нормалан развој личности и њено здраво понашање.

Психоанализа нарочито истиче улогу њиховог неиспуњавања у развоју поремећаја понашања. Посебан случај представља испуњење жеље путем замишљања ситуација у којима су жеље апстрактно задовољене. То представља један вид механизма одбране и може привремено или делимично разрешити унутрашње тензије личности, али у дугорочнијем погледу не води здравом решењу. Човек је према психоанализи биће неостварених жеља и чежње.

Жељу обично не срећемо тамо где се родила, већ много даље, често на местима на којима је никада не бисмо очекивали - у сфери вредности и идеала.

Човек је несрећно биће јер не може остварити своје најдубље и најизворније жеље. То му је онемогућено не само из спољашних већ и из унутрашњих разлога. Он је, дакле, створење неостварених, али и неостваривих жеља. Како каже Фројд, наша природа је таква „ да увек нешто недостаје да би растерећење и задовољење били потпуни". Ми „ вазда очекујемо нешто што никада не долази".

Шака пуна жеља

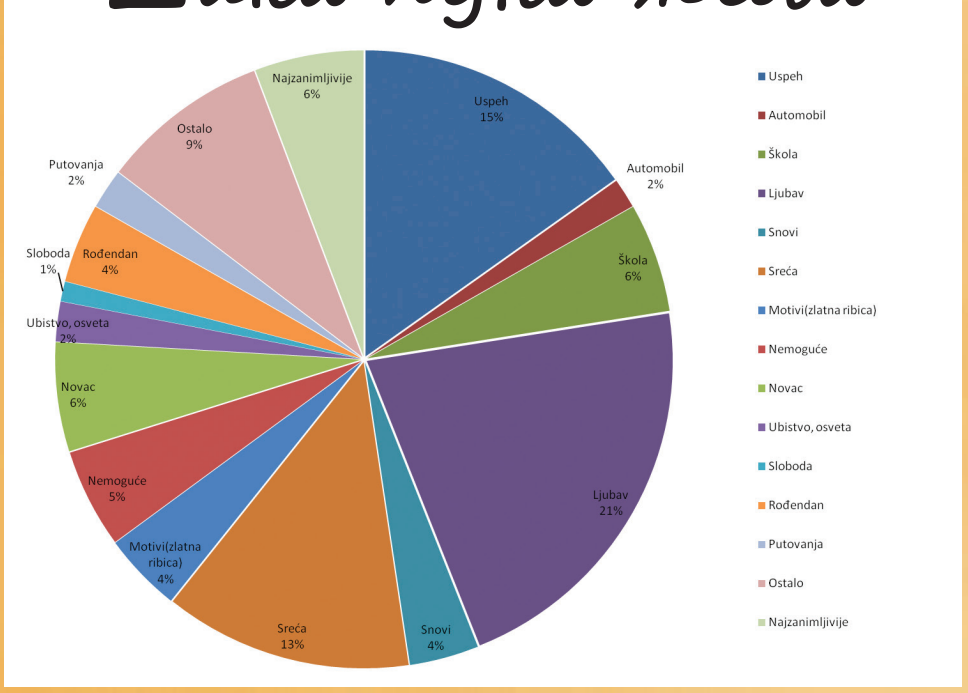

/// Теодора Миљуш III$_1$ ///

Питали смо гимназијалце шта им је прва асоцијација на појам ЖЕЉА. Од 180 ученика који су учествовали у овој анкети добили смо различите одговоре:

Успех у животу, успех у школи, љубав, снови, срећа, нешто немогуће И свима недостижно, новац, слобода, рођендан, путовања, аутомобили, мобилни телефони, па чак и нешто потпуно неочекивано као што су убиства и освете..

Издвајамо неке одговоре :

''Килограм нутеле'', ''жеља ми је да не учим музичко'', ''Да не идем у школу'', ''Жеља за мене представља оно што је достижно једино ако се истински потрудим да остварим оно што замислим''…

ЖЕЉА

Џевдет Кудерк Солак

Кад бих имао једну малу, малену кућу,
И кад бих у њој имао један мали тепих,
И кад би све то било моје.

Сто, мастило, полица
И на прозорима моје завесе.
И на полици кад бих имао своје књиге.

Кад бих имао једну малу, малену кућу
И у њој жену која би ме без пара волела…
И кад би та жена била моја.

Ма где и у ма ком месту било,
Кад бих малу, малену кућу нашао,
Довољан би био један мали тепих,
Довољан, па чак и сувишан.

Ма где, у ма ком граду било,
Било би довољно да имам полицу и своје књиге,
Жену која ме не воли због пара,
То би било доста, чак и сувише.

Траг

Želim:
da posle snova
ne ostane trag moj na tvom telu.

Da poneseš od mene samo
tugu i svilu belu
i miris blag …

puteva zasutih lišćem svelim
sa jablanova.

Miloš Crnjanski

A WISH FOR LOVE, WITH SILENT PRAYER,
CANNOT TRAVEL THROUGH THE AIR.
A WISH FOR LOVE, WITH FORM AND PHONICS,
PROPAGATES AND FINDS HARMONICS.

EBITV

/// Teodora Miljuš III$_1$ ///

Učenici Zrenjaninske gimnazije zainteresovani za novinarstvo uključili su se u EU projekat EuroBanat Internet TV (EBITV). Razgovarali smo o tome sa menadžerom projekta, Željkom Kevrešanom, bivšim učenikom naše škole.

Predstavite nam projekat

Nosilac projekta Euro Banat Internet TV je Grad Zrenjanin, a partneri na projektu su Poslovni Inkubator Zrenjanin i Medijska Asocijacija Fii Mehedintiului Association iz Temišvara. Grad Zrenjanin je dao punu podršku projektu koji se finansira iz donacije EU kroz program IPA Cross-Border Cooperation Programme Rumunija–Srbija. Sa EBITV-om želimo da pokrenemo regionalnu višejezičnu televizijsku stanicu koja će svoj program emitovati preko interneta. Ovim projektom želimo da otvorimo pristup kvalitetnom višejezičnom TV sadržaju u regiji i da stvorimo kvalitetan digitalni medij kojim se informacije mogu lakše naći i preuzeti. EBITV je pokrenuo stvaranje prvog Internet HD TV portala u pograničnom području, koji treba da pruži korisniku on-line digitalnu televiziju kroz emitovanje medijskih sadržaja koji se odnose na dešavanja u Srbiji i Rumuniji. EBITV je usmerena tematski na dešavanja u Banatu, sa jedne strane, a sa druge je javni servis svih građana Grada Zrenjanina. U svojoj suštini to je TV bez granica , jer svi u svetu koji imaju pristup internetu, mogu gledati naš program besplatno.

Stvaranjem prve višejezične prekogranične internet televizije pokušaćemo da doprinesemo razvoju komunikacijskih mreža između prekograničnih lokalnih zajednica, kao i realizaciji višejezičnih vesti, informacija i medijskih usluga. EBITV je posvećena regionalnoj saradnji, kulturi, umetnosti, obrazovanju, kao i većini aspekata svakodnevnog života svih građana u pograničnom području.

Ko su inicijatori projekta?

Sve evropske televizijske kuće moraju da se digitalizuju i da imaju standard

snimanja i distribucije video materija u HD tehnologiji. Nas je vodila ideja da Grad Zrenjanin bude prvi koji će imati televizuju građana u HD tehnologiji po standardima koji su propisani u EU.

Inicijativa za EBITV je nastala početkom 2008. godine. Tadašnji zamenik gradonačelnika Grada Zrenjanina, Predrag Stankov i ja, konkurisali smo u ime Grada Zrenjanina kod fondova EU. Prošao je dug vremenski period, skoro 5 godina, dok projekat nije zvanično odobren.

Zašto ste uključili naše učenike u projekat?

Zato sto Zrenjaninska gimnazija ima školski list PUT, u čijoj izradi su učestvovale mnoge generacije učenika i ostavile kreativni pečat, a danas su poznati i ugledni građani Grada Zrenjanina i predstavljaju naš grad u Srbiji i inostranstvu u najboljem svetlu. PUT je oduvek imao kvalitetnu bazu kreativnih učenika. Možda je vreme da novine PUT prošire svoj kvalitet kroz televizijsku emisiju.

Šta učenici dobijaju učestvovanjem u projektu EBITV ?

Suština EBITV je raditi prave stvari na pravi način.Rapolažemo najsavremenijom video i audio opremom, ali oprema nije osnova televizije, osnova i srce svake televizije jesu ljudski resursi. Zemlje koje ću članice EU već godinama rade na jačanju volonterizma, prvenstveno kod đaka i studenata, jer oni tako dobijaju znanje i stvaraju radne navike, odgovornost i posvećenost poslu kojim će se možda jednog dana i baviti. Direktor EBITV je gospodin Nikola Božović, odredio je novinarskog mentora za đake iz gimnazije, novinarku EBITV Jasminu Krecul Reljin,diplomiranog politikologa za novinarstvo i komunikologiju. EBITV đacima gimnazije pruža direktno učestvovanje u samoj implementaciji projekta koji se finansira od strane EU. Kroz projekat đaci će proći edukaciju definisanu po oblastima novinarstvo, montaža, kamera, zvuk i produkcija i za to dobiti sertifikate. Imaće priliku da definišu svoje novinarske teme, formiraju novinarske redakcije, da realizuju svoje priloge i emisije i da rade na promociji Zrenjaninske gimnazije i Grada Zrenjanina.

Šta će biti sa EBITVkad se projekat završi?

Cilj je da se kroz projekat EBITV napravi televizija Grada Zrenjanina koja će biti servis građana, koja će raditi na promociji svog grada, koja će kroz svoju implementaciju kreirati novi talas zrenjaninskog novinarstva i pokušati da bude deo evropskog medijskog prostora.

/// Aleksandra Lukić I$_4$ ///

Лишће је свело, нестале су боје

/// Неда Маринац, III$_2$ ///

Минут до поноћи…

Минут до једног новог почетка, почетка новог дана, и минут до једног краја. Као на клацкалици или попут ваге, ми се налазимо ни на чијем простору. Између јаве и сна, између будућности и садашњости вагамо и размишљамо на која врата да покуцамо. Тик испред прага новог дана, мирисног јутра и Сунца старијим за 24х и уз праг прошлости на вратима до пола одшкринутим, које ми затварамо. Где ћемо превагнути? Да ли ћемо остати једном ногом у тој тамној просторији прошлости, непрекидно размишљајући о својим поступцима, неизреченим речима, погрешкама, пређутаним осећањима и неисказаним љубавима и чупати се из тог вртлога сећања као из живог блата желећи да угледамо светлост новог дана, или ћемо се предати неизвесном јутру где не знамо ко и шта нас чека?

Још 60 секунди…

Време је стало, чека одговор, чека нас… Ми нисмо свесни да време куца због нас, да нас нема, време не би имало своју улогу, свој значај. Али зашто онда увек ради против нас? Зашто у нашој непрестаној борби са временом оно увек побеђује? Зашто са годинама долазе боре, зашто долазе болести, а губе се пријатељи, зашто време смишља пакости?

Сваке ноћи на тој граници ми завршавамо једну страницу дописујући оне последње речи једног малог поглавља наше животне књиге. Да ли ће она бити попут Ане Карењине, обимна, опширна, занимљива и пуна дешавања, или ће остати на нивоу трећеразредних романа са кобним крајем- то је наш избор. Ми смо још увек кројачи својих судбина све док у рукама држимо платно, ново, тек купљено, неоштећено, неукаљано, непроцењиве вредности и маказе којим га обликујемо из дана у дан…

Док смо млади, док смо тако силни, мислимо да је под нашим ногама свет, а у рукама живот. Док корачамо усправно, не обазирући се, гледајући право и сањарими како баш нас иза угла чека посао, савршен брак и срећан, безболан живот пун изнанађења и тачно онолико пара колико нам је потребно.. Да ли то зовемо пролећем наших живота?

Али онда, шта се деси ако нас живот неочекивано прегази или га ми случајно згазимо корачајући онако смело? Шта се дешава ако живот почне нагло да нам цури, клизи низ прсте, када нам се измигољи из две спојене шаке? Да ли тада креће јесен? Да ли нам тада опада лишће, да ли тада почињу кише, да ли се тада не радујемо снегу, да ли се тада светиљке пале дању? Да ли тада живот нагло посиви, да ли нам за казну одузме све боје. Да ли тада остаримо? Или ми старимо из дана у дан, а бојимо се да то наглас изговоримо. Бојимо се да ћемо једном у свом одразу у огледалу видети како је наше прошло…Да ли је то онда када на свом лицу више не будемо видели осмех, сјај у очима, већ сетан, туп поглед који чезне за прошлим временима, лице без смеха са пар нових бора од којих је свака урезала своју причу..?

Да ли тада почињемо да живимо у сенци нечије младости?

Од тог дана сваког јутра ћемо се будити са истом маском, којом ћемо покривати незадовољство, због пропуштених прилика и чињеницу да није било баш све онако како смо на почетку планирали и желели… Или ћемо се будити сваког јутра у улози Петра Пана, вечитог дечака, јер смо ми сами робови једне колотечине која не дозвољава и не толерише иступке…

Тада нам кожа постаје тесна, одећа мала, кућа затвор, људи предвидљиви, а град празан.. Да ли тада престајемо придавати значај Новим годинама, 1. мају, 8. марту, Дану заљубљених..? Да ли тада почиње да нам смета бука на улици, ударци лопте, дечија граја, иако смо до недавно и ми сами били на тој другој страни и страно гледали сваког ко би нам то замерио. Да ли тада почињемо да изговарамо сваки пут када погледамо кроз прозор „У моје време и присећамо се… „више је било деце на улицама“, „ нисмо имали толико технологије“, „ ми смо имали само два тв канала“. Не постоји право време, постоји само оно наше, какво год да је, наше је. А када прође, док будемо гледали наше старе матурске албуме, прашњаве, забачене на последњој полици кућне библиотеке, будиће у нама сећања и носталгију, чежњу, патњу праћену којом сузом у очима. Враћаћемо се и проживљавати то наше време и исте оне дане..

Али опет, сваки пут пре спавања осетићемо онај исти осећај, кроз наше тело проћи че жмарци јер… лишће је свело, нестале су боје, маске су пале, поноћ је.. Време је на потезу, шах- мат.

ПРЕПОЗНАВАЊЕ

/// Никола Шарић, II$_1$ ///

Разбих огледало, јер нисам више у стању да гледам своје унакажено лице. Ипак подигох делић тог огледала, и загледах се у њега...

Туга, довољно густа да могу да је загрлим, милује ми душу у ноћима бесаним. Док вукови опевају беспрекорни сјај Месеца, ја седим затворен у својој соби. Зурим у мало парче огледала и из све снаге се трудим да не заплачем. Моје очи одавно изгубиле су сјај, а мојим сновима, дошао је крај. Ветар бола кида ме од стварности, док моје жеље достижу оштре крајности. Одсечен од света и сопствене контроле, гушим се у тами своје ноћне море. Фигуре несталих дана сада право стоје и гледају како се моје мисли гноје. Смеју се сви и вичу “биће боље”, ни сами не знају да сам бачен у минско поље.Скренух поглед са делића огледала и узех оловку и хартију. Покушах написати другачију причу и другачији крај. Али прошлост ми није дала карту за вечни Рај. Моје постојање није више битно. Терет прошлости сада је неизменљиви део моје будућности, а садашњост, само делић вечности којим ја не могу управљати. Зато опет подижем оно парче хартије. Са осећајем благог олакшања, лежем у кревет, чекајући неки нови сан, који ће ме пренети у још један дан.

Пузим по мрачној шуми, у којој свако дрво има другачије лице. Ја лако препознајем своје, јер то је оно са испуцалим очима које плаше чак и вукове. Покушавам да се усправим, али моје ноге клецају под теретом протраћеног времена. И ја падам. Не молим Елохима за опроштај, прихватам сваку казну, јер је праведно заслужујем!

Еуфорија ништавила

/// Вања Велисављев, I$_2$ ///

Волим кишу. Одувек сам у њој проналазила излаз из стварности. Пљусак је Једина ствар која ме развесели, јер знам да ће скинути сву бол с моје душе и оставити је празну. Празнина ми прија. Нешто као нови почетак...

Лето апсолутно није моје годишње доба. Тада се увек осећам лоше. Не волим лето, али зато обожавам јесен. Касни сати проведени поред рачунарасоба испуњена музиком, нека добра књига и шољице кафе, жуте гомиле лишћа испред моје куће у које бих радо ускочила...Скоро да се моје задовољство може опипати рукама.

Руке. Оне су разлог зашто волим кишу. Део тела који ме фасцинира. Првобитно, људи су их користили за градњу, стварање и рад. Сада, сада је све другачије. Чини ми се да су исте те руке спремне су да униште све пред собом, да ухвате противника за гркљан и задаве га, да дохвате пиштољ и нож, да нападну... А умеју и да милују драгу по коси, одмахују поздраве и шаљу пољупце. Руке убијају руке.

Недостају ми руке моје мајке. Пре би ме нежно миловала и стискала моје говорећи ми како ће све проћи. И сада је тако, али ретко. То је мој проблем. Слободу проналазим у њеном наручју. Само ту сам сигурна и само ту не паничим при помисли да ми недостаје ваздуха.

Од ње сам наследила љубав према киши. Седеле бисмо заједно уз окно док су по прозорима добовале сузе небеске. И то ми недостаје. Сада седим сама. Пригушим светло и остајем зачарана у црнилу око себе. Посматрам и проучавам своје шаке. Плашим их се.

Осећам се спокојно у својој никлофилији. Све што се дешава у мраку моје собе приписујем том осећању. И само док слушам Лану дел Реу и лелујам по кући у покушају да заиграм, само тада сам срећна.

Сенка. Ја нисам сам ништа више, но сенка која тумара улицама овог деструктивног града. Обучена у тамне боје, окарактерисана као „девојка у црном“, сломљеног поноса, она која ћути и вреба...Нестајем и стварам се када се сунце појави. Зато волим Месец. Баш као и у случају Месеца,једна моја страна је увек скривена...Волим кишу, она све брише.

Sumnja - korak ka nauci?

Zlatna medalja na takmičenju za najbolji esej na engleskom jeziku

Tema 1: 'Sumnja je prvi korak ka nauci ili istini. Ko ne pita, neće ničeg biti siguran, ko ne sumnja, ništa neće pronaći.'

(Deni Didro, Enciklopedija, 1765)

/// Ivona Petrov IV$_6$ ///

Tokom biranja teme, neizbežno sam sumnjala u sebe. Da li je ovo ona prava? Da li ću moći da odgovorim na nju kako treba? A onda, uhvativši sebe u vrtlogu pitanja, našla sam put.

'Sumnja je prvi korak ka nauci ili istini.' Kada tražimo nešto novo, procenjujemo šta znamo o predmetu i pravimo plan za dalje istraživanje. Već na samom početku imamo sumnju kao važan elemenat. Pre Dekartu, ona je temelj svakog procesa. On je sumnjao u sve što je znao, na kraju sumnjajući u svoju sumnju. Ali, pošto je bio siguran da njegova sumnja postoji, mogao je da potvrdi da on takođe postoji, tako oblikujući poznatu izreku 'Mislim, dakle postojim, što me je navelo da se zapitam 'Da li bi sumnja mogla biti arhe samog ljudskog uma?'Odgovorila sam sama sebi sa 'Da, naravno.' A evo i zašto.

'Ko ne pita, neće ničeg biti siguran.' Poznato je da deca postavljaju mnogo pitanja, često dosađujući onima od kojih se očekuje da odgovore. Ali ta dosada nije prouzrokovana količinom ovih pitanja, koliko težinom odgovora koji bi trebalo da pruže. To je zbog toga što se umovi dece razvijaju i formiraju svoj ugao gledanja i ona pitaju ono što je sigurno svako od nas pitao kad je bio mlađi. Zašto je nebo plavo, kako ptice lete, šta se desi kad ljudi umru, zašto moraju da se hrane zdravo. Iako je čovek već odgovorio na veliki deo ovih pitanja – putem nauke ili religije, to nije mogao da uradi bez pitanja i istraživanja. Tako stvara podlogu za dalje istraživanje, dalja pitanja, za njega ili nekoga posle njega.

'Ko ne sumnja, neće ničeg biti siguran.' Još jedna neophodna tačka u procesu učenja. Kako možemo biti sigurni da oni pre nas nisu bili prevareni i učili nas nešto pogrešno? Možemo li uzeti zdravo za gotovo svaki odgovor koji nam je dat? Empiristi bi rekli ne. Mi se oslanjamo na sopstveno iskustvo i ako nismo napravili eksperiment kako bismo potvrdili teoriju, nemamo dokaza da je tačna. Naša čula su jedino sredstvo u ovom procesu. Možda se neko uverio da će gravitacija uticati na kamen koji pada sa litice, ali to nije iskustvo na koje možemo da se oslonimo, jer jednostavno nije naše. Kopernik bi se složio. On je sumnjao u hipotezu koja je smatrana dogmom, da se Sunce okreće oko Zemlje. Svi znamo ishod i iako je sad nama čudna ta ideja da smo mi centar univerzuma, pitam se šta bi se desilo da on nije napravio obrt u knjizi ljudske istorije i nauke? Neko drugi bi to sigurno uradio umesto njega, ali kada? I kako? I šta bi se sve promenilo u međuvremenu?

Ljudi u Orvelovoj '1984' su poznati po tome da se bez razmišljanja povinuju svakoj naredbi, što navodi Vinstona, glavnog lika da se pobuni protiv sistema. Nažalost, uhvaćen je i podnevši mučenje, ispranog mozga, postao je jedan od ljudi koje je prezirao – nateravši čitaoca da se zapita da li neka pitanja ne bi trebalo da se postave. Svakog dana nailazimo na primere ljudi koji su 'znali previše' što može dovesti do toga da pomislimo da pitanja mogu biti opasna. Njihovi odgovori se mogu razlikovati od malih bolnih istina do stvari vezanih za zločine ili rat, što je po mom mišljenju zloupotreba istine. Pitanja bi trebalo da vode do iskrenosti i istine, služeći višem cilju od ucene i straha.

Platon je rekao da duša teži svetu ideja, gde leže svi odgovori, ali kada se ona vraća iz tog sveta, duša zaboravlja i stremi da ponovo otkrije sve odgovore. Neko bi sa pravom mogao da pita šta je svrha svih ovih pitanja? Zašto ih ima toliko mnogo? Po mom mišljenju, ona bi trebalo da nas spreče da se udaljimo sa našeg puta. Sa više i više pitanja, održavamo određenu preciznost. Ali šta se desi kada pitanje ima više od jednog mogućeg odgovora? Ovde stupa Okamova britva, koja bi mogla da pruži rešenje. To je teorija da je odgovor koji može najjednostavnije i najjasnije da se objasni, sa što manje mogućnosti koje idu uz njega, najčešće tačan odgovor. Ali, nije uvek lako prepoznatljiv među drugima, što me podseća na grafit koji sam videla jednom: neko je jednostavno napisao 'Dovedi sve u pitanje!' na šta je neko samo dodao 'Zašto? Tako je jednsotavno, a tako briljantno, da apsolutno mora biti put popločan žutim ciglama do istine.

Uspomene

Mesec je odavno izašao i obasjava kraj. Ja sedim na prozoru u ljubičastom carstvu, pijem toplu čokoladu i na kolenima držim svoj dnevnik. Zapravo, to nije dnevnik, već svežanj požutele hartije ivica umočenih u zlatnu farbu za kolače.

Postoje noći kada ne mogu da spavam, ovo je jedna od njih. Tada sate provodim slušajući Balaševićeve „Neke nove klince", čitajući Sparksova dela ili razmišljajući o prethodnom danu. Ne volim da u svojoj glavi stvaram slike budućnosti. Živim u sadašnjosti , a tako bih volela da se vratim u period svog detinjstva.

Moje godine nanizale su se kao klupe u susednom parku. Svaka klupa koja se nalazi tamo priča priču i svako drvo krije tajnu. Tu me je majka dovodila kad sam bila mala, tu sam došla kada sam prvi put pobegla iz škole, tu sam upoznala najbolju drugaricu...Baš tu ,svake godine na isti dan urezujemo svoja imena, već devet godina. Treća klupa u nizu čuva uspomename na prvu simpatiju, tu smo sedeli i tu sam najviše plakala. Odmah do nje je staza kojom sam hodala kada sam išla u vrtić, a iza svega toga je put kojim idem sada, kada želim da obiđem prošlost.

Park čuva uspomenu na igre sa bratom od strica. Zauvek ću pamtiti smeh koji se čuo kada smo se brat od strica i ja igrali, a koji više nečujem. On više ne dolazi. Zabranili su mu. Nedostaju mi šešir koji bi mi davao kada bismo se igrali kauboja, prva pesma koju je naučio na svira na gitari i čitanje priča pred spavanje. Živimo u istoj kući, a ništa više nije kao nekada. Sada sam srećna i kada mi se javi.

Dolazak Pepice u naš stan je sigurno još jedan od upečatljivih trenutaka moje prošlosti. Oduvek sam želela psa.

Ona je više od toga, ona je pravi prijatelj. Životinjski oblik ljudske duše koja je spremna da se popne na drvo, ubere jabuku i donese je pred vrata kada sam tužna. Sada je stara i slepa, ali draža nego ikada, jer mi je dokazala da može da podnese dane kada sam je zanemarivala i da me voli, bez obzira na sve. Zajedno smo odrastale proteklih osam godina. Sećam se kada joj je ispao prvi zubić,pa sam i ja izvadila svoj koji se klimao, da ona ne bi bila tužna...

Najviše me boli kada se setim nekih stvari koje su se dogodile, a nije trebalo... Boli me saznanje da sam sebi uskratila najlepše godine težeći da izgledam starije

Da li sam ubrzala početak mog odrastanja? Ustvari,ja na to ne gledam kao odrastanje, ja sam se samo promenila. Naglo. Preobrazila sam se u osobu koja je nekada poznavala malu Vanju. Slatku i nasmejanu.

Sledeće nedelje će izvaditi one klupe. Ne znam ni ko, ni zašto. Samo znam da će uništiti svako moje sećanje. Već sada osećam prazninu u sebi. Kao da mi srce čupaju iz grudi i ostavljaju me da ležim na praznome polju, a oko mene krv. Nikada više...

/// Vanja Velisavljev I 2 ///

Место за љубљење

/// Данилов Милица, IV$_3$ ///

На неколико места у Зрењанину осванули су графити „Места за љубљење“ на којима можете слободно и јавно изразити своја осећања. Графити су јасно означени са четири бела оквира који представљају четири зида где можете стати и без стида изразити љубав према вољеној особи.

Није лоше да застанете крај ових графита и поделите моменат среће са партнером унутар обележеног простора. Ако сте сами нека вам то место измами осмех, сећање на пољубац вољене особе или уздах чежње. Ако нисте сами, а желите некоме да саопштите нешто,или да вам први пољубац буде незабораван, романтичан тренутак, онда је ово савршено место за вас.Љубав треба славити, исказивати, јер љубав је покретач свега. Заљубљени парови пољупце могу размењивати на видљиво обележеним местима која се налазе на мужљанској колонији у оквиру дечијег забавишта, у Шећеранском парку, на игралишту у насељу Ружа Шулман, на мотелу Шумице, у Карађорђевом парку, на платоу на Тргу др Зорана Ђинђића, у башти Градске управе, у парку код Културног центра, на “житопродуктовом” мосту, у спомен-парку на Багљашу и на мосту „на сувом”. Поред ових „јавних“ локација, постоји и оно скривено место, које парови треба сами да открију, и које је само њихово, али то је већ друга прича

Тако, сада знате. Изађите са вољеном особом из ових мрачних ходника гимназије право до вашег новог места за љубљење, таман колико траје одмор толико нежности можете да размените.

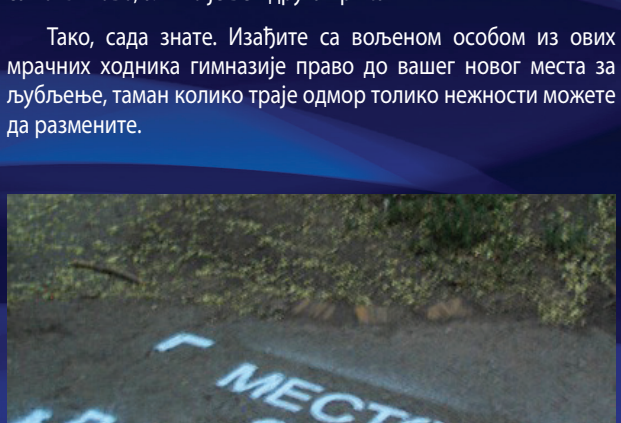

/// Фото: портал "I Love Zrenjanin" ///

Модерни варвари

Оно што људи називају цивилизацијом, то је садашње време, а оно сто људи називају добом варвара, то су прошла времена. Оно што је стварност јесте да у нашем ‘цивилизованом’ друштву живи још увек доста варвара.

Историја цивилизације нас учи да је прошло време варвара. Али, наше друштво побија ову тврдњу, јер се раслојило у чудном правцу, па су се развили “савремени варвари”. А ти варвари се гранају у неколико група.

Најуочљивија је групација хулигана, која се, опет, може разврстати на подгрупе. Прву подгрупу чине популарни џибери. Да би неко постао џибер, мора се користити изразима “бура”, “куцо”, “рођени”… Обавезна је ношња “рибок” патика, тренерица са учкуром, капуљача, фантомки (ради теже индетификације, нормално). За бављење уличним спортовима, али и пословима, потребно је имати неколико справица попут француског кључа, осовина од мотора, нун чака… Образовање ових момака сведено је на пар разреда средње (читај основне) школе. Наравно, постоји и слична групација лепшег пола, која иде у пакету са перспективним хулиганима, подврста: џибери. Ако изузмемо (не) морал ових девојака И бавимо се њиховом (де) модом, циљ је јасан: покрити што мање делова тела.

Другу подгрупу чине “мамини и татини хулигани”. Разлика у односу на џибере јесте разлика у хијерархији хулигана, ови су напреднији. Да не заборавим, њихова дневна гардероба износи и по пар хиљада евра, јер јелте, носе исте ствари као и британска аристократија. Не би требало изузети фирмиране, спонзи девојке које, уз пар скупих, брендираних крпица и ципелица, имају и ‘завидно’ образовање, и труде се да ‘улове’ што скупљег момка (још боље ако постане муж). А посебна прича су момци који проводе (читај троше) време са таквим девојкама.

Наравно, не би било здраво да је цело друштво такво, о цивилизованој групи људи ће бити речи у наредном издању.

/// Александар Наумоски, IV$_5$ ///

/// Фото: Ricky Leong ///

НАВИЈАЧИ
“ЛИВЕРПУЛА” У ЗРЕЊАНИНУ

/// Иван Суботић, II$_1$ ///

У недељу 1. септембра Зрењанин је био домаћин другог по реду регионалног окупљања навијача енглеског фудбалског клуба „Ливерпул“, са наших простора.

Након првог окупљања које се догодило у Сарајеву овог пролећа, мања група навијача из нашег града дошла је на идеју да друго окупљање буде организовано у Зрењанину на дан одигравања великог енглеског дербија између „Ливепула“ и „Манчестер јунајтеда“. Фанови Ливерпула су се у великом броју одазвали на позив домаћина, па су тако својим присуством овај догађај увеличали и навијачи из Босне и Херцеговине, Црне Горе, Македоније, Румуније, а окупљању су присуствовала и два Енглеза која студирају, односно раде у Београду. Окупљање је одржано у клубу „Сан Марко“ који је за време трајања утакмице атмосфером подсећао на најватренији део трибина „Енфилда“, стадиона „Ливерпула“.

На срећу свих окупљених фанова дерби је решен у “Ливерпулову” корист већ у 4. минуту утакмице. Радост свим навијачима “ Ливерпула” донела је новопечена клупска звезда Денијел Стариџ одличним ударцем главом после центаршута из корнера. Победа „Ливерпула“ учинила је окупљање његових симпатизера са наших простора посебним.

Овај скуп имао је и своју хуманитарну црту. У полувремену утакмице одржана је лутрија у којој је подељено мноштво навијачких реквизита, а приход од лутрије дониран је зрењанинском Црвеном крсту.

Жеља гостију из Македоније је да се наредно окупљање ове врсте одржи у Скопљу, а жеља свих навијача “Ливерпула” са Балкана је да, као и ово, и следеће окупљање прође у одличној атмосфери, каква је била у Зрењанину, и наравно, победом “ Ливерпула”.

“ПУТ” - ЛИСТ УЧЕНИКА ЗРЕЊАНИНСКЕ ГИМНАЗИЈЕ – Зрењанин, Гимназијска 2
РЕДАКЦИЈА: Милица Данилов IV$_3$, Ивона Петров IV$_6$, Неда Маринац III$_1$, Сара Вишковић III$_1$, Теодора Миљуш III$_1$, Вања Стојковић II$_1$, Иван Суботић II$_1$, Вања Велисављев I$_2$, Александра Суботић, педагог, Душица Митић, професор Српског језика и књижевности
Сарадници : Капуши-Пап Корнелија, професор Мађарског језика, Дијана Рајин, професор Информатике и рачунарства, Мира Топличевић, професор Ликовне културе
Логистичка подршка: Бошко Антонин и Лука Дабовић IV$_5$
Технички уредник: Тибор Арва, **Штампа:** “Дигинет” , **Тираж:** 600 примерака

L*E*T*O*P*I*S

BISERI!

Profesorska srpskog: **"Miloše, jesi li ti pročitao lektiru?"**

Miloš: **"Tu smo negde."**

Profesorka srpskog: **"Znate li vi šta je to elegija?"**
Učenici: **"Tužna pesma"**

Profesorka srpskog: **"Može li to malo preciznije?"**
Učenici: **"Veoma tužna pesma"**

Profesorka muzičkog: **"Šta je to monumentalan karakter?"**

Učenik: **"Kada je neko mentalno jak."**

Učenik (odgovara muzičko): **"Tonovi se sastoje od polustena." (polustepena)**

Učenik (odgovara muzičko): **"Hidrauličnе turbine." (orgulja)**

Profesorska srpskog: **"Šta znači kada je nešto "pokondireno?"**
Učenica: **"pa kad je ušećereno, ima kandirano voće npr"**

Profesor građanskog vaspitanja: **"Gde ti radi otac?"**
Učenica: **u SNP-u.**

Profesor građanskog vaspitanja: **"Koja je to stranka?"**
Učenica: **"Srpsko narodno pozorište, profesore."**

- 10.9.2013. obeležen je Evropski dan jezika. U saradnji sa Pokretom za evropske integracije održane su radionice u 5 odeljenja II razreda.

- 16.09. 2013. u školi je počeo da se realizuje pilot projekat Pokrajinskog sekretarijata za sport i omladinu „Zdravstveno vaspitanje o reproduktivnom zdravlju" u okviru kojeg će 4 odeljenja drugog razreda tokom ove školske godine imati nastavu. Edukatori su mladi ljudi na master studijama psihologije i medicine

- U okviru međunarodne interkulturalne saradnje sa gimnazijom „St Michael" iz Schwebisch- Hallea naši učenici i profesori boravili su u Nemačkoj u junu 2013.a učenici i profesori iz Nemačke bili su naši gosti u septembru 2013.

- Septembra 2013. uvodi se DSD (Deutsches Sprachdiplom) u Zrenjaninsku gimnaziju. Od ove školske godine učenici koji su se odlučili za nemački kao prvi strani jezik, moći će besplatno da polažu za nemačku diplomu na nivoima B1 i B2 u našoj školi.Sa učenicima pripremu rade profesori nemačkog jezika, a vodja projekta je prof. Dobrila Petrović

- Nastavljena je saradnja sa 12. Beogradskom gimnazijom i obavljene dve razmene učenika u maju i oktobru 2013. godine. Programom rukovode profesorke Dušica Mitić i Aleksandra Subotić

- Septembra 2013. škola se uključila u projekat EURO BANAT INTERNET TV pod pokroviteljstvom Grada Zrenjanina. U okviru projekta učenici snimaju priloge o našoj školi koji će biti emitovani preko internet televizije od januara 2014.

- 4.oktobra 2013. u okviru projekta Ministarstva omladine i sporta u 4 odeljenja realizovano je istraživanje na temu „Nasilje nije OK"

- U okviru projekta „Zajedno" od 5. do 12. oktobra 2013. učenici i profesori iz Hercogena iz Nemačke bili su naši gosti. Projektom rukovodi prof. Aleksandra Maksić.Projekat je proglašen za uzorni od strane fondacije Pasch u Nemačkoj.

- 21. oktobra 2013. dva profesora i 45 učenika prisustvovali su „Velikom školskom času" u Kragujevcu

- 21. oktobra 2013. obeležen je Dan sećanja na žrtve iz II svetskog rata. U Gradskom muzeju održano je predavanje i izložba na temu „Stradanje dece u logorima NDH"

- 25. oktobra 2013. održano je predavanje MUP-a o trgovini ljudima.

- 2. novembra 2013. povodom Svetskog dana filozofije, Zrenjaninska gimnazija organizovala je takmičenje u pisanju eseja na engleskom jeziku. Ovo takmičenje održava se pod pokroviteljstvom Uneskove Međunarodne asocijacije Baltic Sea Net i finske Asocijacije profesora filozofije.Učenica Ivona Petrov IV-6 osvojila je zlatnu medalju

- 26. oktobra 2013. za članove kolektiva organizovana je poseta Sajmu knjiga u Beogradu

- 28. oktobra 2013. povodom obeležavanja 120- godišnjice rodjenja Miloša Crnjanskog , održan je javni čas i otvorena je izložba u holu škole. Program su pripremile prof. Lidija Čolić i prof.dr Natalija Ludoški.

- Od 3. do 19.novembra 2013. dvadesetoro učenika i profesori Olivera Stankov i Vuk Faninger Šević boravili su u Švajcarskoj u dečijem selu Pestaloci u Trogenu, na interkulturalnoj razmeni

- Od 10. do 17. novembra prof. Svetlana Gvozdenović Todorović i 3 učenika Zrenjaninske gimnazije bili su učesnici medjunarodnog festivala nauke i umetnosti „Euriade 2013" u Holandiji. Ovogodišnja tema literarnog konkursa bila je: "Charisma". Ana Žugić IV-1, osvojila je 3. mesto, a Milica Rauški IV-2 ,četvrto mesto u konkurenciji za najbolji esej

- Od 15. do 18. novembra 2013. ženska košarkaška ekipa učestvovala je na ovogodišnjem „Kupu tolerancije" održanom u Somboru i osvojila drugo mesto

- 18. novembra 2013. u školi je održana tribina „Mladi ka nenasilju" u okviru projekta „Multiplikacija – Živeti tolerantno".Tom prilikom promovisan je edukativni film, a problem nasilja komentarisali su predstavnici MUP-a, Centra za socijalni rad i Savetovališta za mlade. Tribinu je organizovala prof. Gordana Dunai

- 21.novembra 2013., povodom Svetskog dana filozofije , učenica Ivona Petrov i profesorka Aleksandra Maksić gostovale su na televiziji „Studio B"